

PER LA PAU I EL DRET A L'ACOLLIDA

Els efectes devastadors dels conflictes armats es fan sentir arreu. Són la causa de milions de morts, durant i després del mateix, i obliga a l'exili forçós de les persones, que han de cercar un lloc alternatiu on poder viure dignament.

A l'actualitat, hi ha molts factors que obliguen a les persones a buscar asil en un altre país com les pràctiques discriminatòries, les agressives polítiques comercials dutes a terme per les grans empreses transnacionals, així com també els conflictes derivats pels interessos de les grans potències i la indústria de la guerra. Factors que ens fan ser durant aquests últims anys espectadors del major exili produït, ja que podem parlar d'uns 4.800.000 persones que han hagut d'abandonar casa seva per la guerra començada a Siria el 2011.

Els Estats europeus, estan jugant un paper important en la anomenada "crisi de refugiats", tot i que més que ser una crisi de refugiats és una crisi com a conseqüència de les polítiques dutes a terme durant aquests anys. Europa no només ha sigut part activa d'aquests conflictes sinó que al mateix temps ha voltat l'esquena a tots els refugiats que reclamaven asil alçant murs i bloquejant-los l'arribada de qualsevol manera. De fet, només calia fer ús de les vies legals que existeixen per regularitzar la situació d'aquestes persones, però en comptes d'això, ens trobem com la negació de l'ajut està incentivant el tràfic de persones per part de màfies que busquen lucrarse amb les desgràcies alienes. Així doncs, ens trobem en un punt on els Estats membres, en comptes de fer ús de les seves pròpies legislacions referents al dret a l'asil, es disputen i regategen les vides humanes en un sistema de quotes menyspreable.

Aquesta reacció, ha comportat que el Mar Mediterrani s'hagi convertit en un immens cementiri on, des de l'any 2000, més de 32.000 persones hi han perdut la vida. Un compte que, desgraciadament, segueix augmentant dia rere dia. Les institucions europees, lluny d'acceptar les pròpies responsabilitats, segueixen signant acords homicides per dificultar encara més l'acollida d'aquestes persones a casa nostra,

justificant les seves accions amb el discurs de la por que s'encarreguen de difondre per implantar més vigilància i repressió.

Es totalment vergonyós veure com ens intenten ficar la por al cos, equiparant les persones refugiades a terroristes, mentre el que veiem són persones que s'aferren a la vida. I Europa, quasi sense immutar-se, es capaç de vulnerar els drets humans, deixant desateses més de 60.000 persones.

Tant dones i homes, com grans i petites, es juguen la vida creuant la mar o esperant en camps glaçats per fugir d'aquestes situacions. I, per part de l'Estat espanyol, la resposta ha sigut l'acollida de prop de 860 persones de les 16.000 que s'havien acordat. Un acord ja inicialment insuficient, però que, a més, en cap moment ha sigut respectat. Els estats europeus escuden el seu incompliment de quotes mitjançant una suposada mancança de recursos econòmics.

Des de la societat i, a través de la nostra mobilització, hem de posar de relleu les actituds criminals d'aquests estats i de les seves institucions. Al mateix temps, hem d'exigir que es respectin els principis rectoris de la Declaració Universal dels Drets Humans, així com dels Drets Fonamentals de la Unió Europea, que es segueixen vulnerant sistemàticament.

A més, hem de forçar a les institucions de cada nivell a exercir les pròpies competències en matèria d'acollida. I tot això, no es pot concebre sense un rerefons i una educació per la pau. Una educació necessària que també ens permeti fer una acollida adient, sense permetre que aquells nouvinguts siguin separats i discriminats, mitjançant l'acceptació d'unes polítiques racistes que els hi neguen la plena ciutadania, així com l'accés al treball, dret que és bàsic perquè puguin integrar-se i puguin dur una vida lliure, digna i plena.

Una unió política creada per donar resposta a la destrossa de la guerra, no pot voltar l'esquena front a la mateixa situació d'altres pobles. Nosaltres també ens hem hagut d'exiliar, nosaltres hem sigut acollits. Ara és el nostre torn.

La pau, juntament amb l'internacionalisme i la solidaritat, són alguns dels pilastres que conformen la base ideològica del nostre sindicat. No es pot entendre la lluita de la classe treballadora sense la reivindicació d'un món sense guerres. Per tot això, des d'Acció Jove reclamem:

- Que es respectin els principis de la Declaració Universal dels Drets Humans
- Que la Unió Europea assumeixi les seves responsabilitats i no posi traves a la lliure circulació de les persones, així com la proposta de que els estats membres arribin a un acord comú en matèria del dret d'asil

- Que tot i ser insuficients, es respectin les quotes pactades d'acolliment a cada estat membre
- Que tant els ajuntaments com la Generalitat de Catalunya, com a agents encarregats que són, garanteixin una acollida digna de tots aquells refugiats que es trobin en el seu territori
- Que es procedeixi al tancament dels centres d'internament d'estrangers (CIE) o la revisió total de les seves funcions, ja que més que ser uns centres d'acollida provisional han adaptat el rol de presons que prohibeixen a les persones ser lliures. Així com reformular els mecanismes de exportació i repatriació dels estrangers.
- Que no es negui la ciutadania plena als nouvinguts, ja que la nostra oposició només pot comportar la negació, en un futur, dels mateixos drets a un col·lectiu més ampli

A Acció Jove estem convençuts de que la diversitat de les persones és la nostra força, per això ens comprometem amb la causa, donant suport a plataformes que tracten el tema d'una manera més sensible, així com en la participació activa d'actes que defensin els drets de les persones refugiades.